

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/61/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214000054
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6214000054.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov JUDr. Jána Bobora a Mgr. Rudolfa Ďurtu v trestnej veci obžalovaného I. A. za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. na verejnom zasadnutí dňa 3. septembra 2014 o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. OT 12/2014-54 zo dňa 2. 6. 2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného I. A. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. OT 12/2014-54 zo dňa 2. 6. 2014 bol obž. I. A. uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa dopustil tým, že dňa 16. 4. 2014 v čase o 01.25 hod. vo Veľkom Krtíši viedol nákladné motorové vozidlo zn. Škoda-PICK UP, ev.č.: VK XXX BM, v smere od križovatky ulica Lučenská - L. Štúra na ulicu Novohradskú, kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou OO PZ Veľký Krtíš, pričom bol vyzvaný, aby sa podrobil dychovej skúške, kde bola vodičovi vykonaná dychová skúška prístrojom Dräger Alcotest 7410, číslo ARFM-0141 na zistenie množstva alkoholu v organizme s pozitívnym výsledkom 0,82 MG/L v čase o 01.25 hod., čo je v prepočte 1,71 promile, pri opakovanej dychovej skúške s pozitívnym výsledkom 0,84 MG/L v čase o 01.55 hod., čo je v prepočte 1,75 promile.

Za to bol odsúdený podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov a podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súčasne prvostupňový súd podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. uložil obžalovanému i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 4 rokov.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie obžalovaný, ktoré neskôr doplnil prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodoch svojho odvolania tento uvádza, že ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu sa v plnej miere priznal a že tento skutok ľutuje, považuje to za nerozvážnosť a prehlasuje, že určite už takéto konanie opakovať nebude. Osobitne akcentuje, že ho to o to viac mrzí, že vlastníkom auta je F. N., ktorému sa stará o dom a to v čase jeho neprítomnosti a ktorý ho považoval za zodpovedného. Celý skutok sa podľa obžalovaného udial len z nerozvážnosti, pod vplyvom alkoholu, kedy stratil zábrany a stával sa odvážnym a v podstate sa chcel iba previesť, čo uľahčila aj tá skutočnosť, že kľúče od auta boli priamo v aute. Záverom odvolania uvádza, že je nezamestnaný, nemá žiadne vzdelanie a že prácu si vie nájsť len veľmi ťažko a pokiaľ sa dopustil drobných krádeží, tak len pod vplyvom tiesnivých osobných pomerov. Podaním odvolania chce docieľiť, aby odvolací súd zrušil rozsudok prvostupňového súdu vo výroku o treste, resp. vec vrátil prvostupňovému súdu s tým, že v konečnom dôsledku sa domáha uloženia miernejšieho podmieneného trestu odňatia slobody.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe podaného odvolania obžalovaným preskúmal v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom po postupe v zmysle tohto ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Krajský súd vo vzťahu k druhu a výmere trestu, ktorý uložil obžalovanému prvostupňový súd a ktorý výrok vo svojom odvolaní obžalovaný napáda, konštatuje, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s údajmi uvedenými v odôvodnení rozhodnutia prvostupňového súdu ohľadne druhu trestu a jeho výmery. Prvostupňový súd správne rozhodol o priznaní jednej poľahčujúcej okolnosti a to že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal, tento úprimne oľutoval a taktiež i k jednej priťažujúcej okolnosti a to, že už bol za trestný čin odsúdený. Taktiež je potrebné uviesť, že obžalovaný sa žalovaného skutku dopustil v krátkom čase, po tom, čo vykonal posledný nepodmienečný trest odňatia slobody a rovnako tak je treba vziať v úvahu, že obžalovaný už bol doposiaľ 5-krát súdne trestaný, kde tieto tresty sa minuli svojim výchovným účinkom. I z tohto dôvodu nepodmienečný trest uložený na dolnej hranici trestnej sadzby považuje v danom prípade i krajský súd za správny a zodpovedajúci zákonu.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Uvedenými zákonnými ustanoveniami sa preto, podľa názoru krajského súdu dôsledne riadil i prvostupňový súd, keď rozhodol o uložení nepodmienečného trestu odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Krajský súd považuje v tejto súvislosti za absolútne neprípustné, aby osoba, ktorá nemá vodičské oprávnenie, pod vplyvom alkoholu na motorovom vozidle sa prevážala v nočných hodinách po verejných komunikáciách a to osobitne za situácie, kedy v podstate jej stupeň opilsti dosahoval stredný stupeň. Prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky je ohrozovacím deliktom a spoločnosť musí zásadne prísne a nekompromisne posudzovať takéto konania páchatelov, kde navyše krajský súd poznamenáva, že v danom konkrétnom prípade jazdil obžalovaný na motorovom vozidle bez súhlasu majiteľa, takže prichádzala do úvahy i právna kvalifikácia prečinu neoprávneného užívania cudzieho motorového vozidla. Tento nedostatok však krajský súd považuje vo vzťahu k uloženému trestu za právne irelevantný a vzhľadom k trestu, ktorý bol obžalovanému uložený a v záujme stability súdnych rozhodnutí výrok prvostupňového súdu o uznaní neopravoval.

Pokiaľ obžalovaný v dôvodoch svojho odvolania uvádza, že už chce žiť riadny život má krajský súd za to, že toto bude môcť preukázať až po vykonaní si svojho krátkodobého nepodmienečného trestu, ktorý môže takto splniť nielen úlohu individuálnej, ale i generálnej prevencie.

S poukazom potom na záver, že odvolanie obžalovaného I. A. je nedôvodné, bolo potom potrebné toto odvolanie podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny ďalší opravný prostriedok.